

«Κατηγορώ» για χρήση δομικών υλικών αμφίβολης ποιότητας

«Στην Ελλάδα ο καθένας κάνει ό,τι του κατέβει στην αγορά δομικών υλικών. Παράγει ό,τι θέλει, εισάγει ό,τι θέλει, διακινεί ό,τι θέλει, τοποθετεί και κατασκευάζει όπως θέλει, αυτοσχεδιάζει. Φυσικά και εδώ ισχύει το "είσαι ό,τι δηλώσεις". Δεν χρειάζεται να αποδείξεις τίποτε διότι δεν υπάρχει πραγματικός ελεγκτικός μηχανισμός, δεν υπάρχει έλεγχος της αγοράς».

Με τις χαρακτηριστικές αυτές φράσεις άσκησε σκληρή κριτική στους ελεγκτικούς μηχανισμούς του Δημοσίου για τη χρήση δομικών υλικών αμφίβολης ποιότητας και πιθανώς επικίνδυνων για την υγεία χθες ο πρόεδρος του ΣΒΒΕ κ. Γ. Μυλωνάς στο συνέδριο με θέμα «Ποιότητα, προδιαγραφές, πιστοποίηση, έλεγχος αγοράς στον κλάδο δομικών υλικών», ο οποίος κατήγγειλε επί λέξει: «Τι σημασία έχει αν ένα υλικό περιέχει καρκινογόνες ουσίες αλλά είναι φθηνό και κάνει και τη δουλειά, ενώ το άλλο είναι φιλικό προς τον άνθρωπο και το περιβάλλον αλλά κάνει την ίδια δουλειά με τα διπλά λεφτά; Μήπως ζήτησε κανένας την πιστοποίηση υποχρεωτικών προδιαγραφών?».

Ρώτησε ακόμη ο πρόεδρος του ΣΒΒΕ τι γίνεται με τα υλικά-«μαϊμούδες», ποιος τα ελέγχει και σύμφωνα με ποιες προδιαγραφές, ενώ μίλησε και για το «πώς μπορεί μια ελληνική μεταποιητική βιομηχανία να ανταγωνιστεί τέτοιου είδους υλικά, που δεν έχουν το κόστος της έρευνας και ανάπτυξης, της πιστοποίησης των ιδιαίτερων ιδιοτήτων του», μιλώντας ευθέως για αθέμιτο ανταγωνισμό. Απευθυνόμενος σε εκπροσώπους υπουργείων που βρίσκονταν στην αίθουσα είπε: «Αφαιρέστε τα Βαλκάνια και μετρήστε τις εξαγωγές των επώνυμων (όχι παραγωγή φασόν) δομικών υλικών και θα δείτε ότι είναι ελάχιστες».

Κίνητρο ανάπτυξης

Ο κ. Μυλωνάς υποστήριξε ότι οι δημόσιες κατασκευές θα έπρεπε να είναι το ισχυρότερο κίνητρο ανάπτυξης βελτιωμένων δομικών υλικών και προέβλεψε: «Μιλάμε για τα εκατομμύρια ευρώ που θα πληρώσουμε ως πρόστιμο για την ενεργειακή σπατάλη καθώς και για την εισαγωγή από το εξωτερικό φωτοβολταϊκών και ανεμογεννητριών και δεν ορίζουμε αυστηρές προδιαγραφές για εξοικονόμηση ενέργειας στα κτίρια, παλιά και νέα, π.χ. με καλύτερα υλικά για βελτιωμένη θερμομόνωση, ή αντικαταστάσεις και επεμβάσεις με πιο μονωτικά και φιλικά προς το περιβάλλον υλικά, παραγόμενα στην Ελλάδα».

Αναρωτήθηκε μάλιστα τι κίνητρο έχει μια ελληνική μεταποιητική επιχείρηση να παράγει προηγμένων τεχνικών χαρακτηριστικών προϊόντα, με πιστοποιητικά από δυτικοευρωπαϊκά ινστιτούτα (που όλα αυτά μαζί σημαίνουν αυξημένο κόστος), όταν κανένας δεν τα ζητάει, γιατί δεν είναι υποχρεωτικά, και επομένως κανένας δεν τα πληρώνει. «Χωρίς κίνητρο από την εγχώρια αγορά πώς θα μπορέσει να δημιουργήσει προϊόντα που να μπορούν να ελαχθούν σε ανεπτυγμένες δυτικές χώρες ή στο κομμάτι των απαιτητικών κατασκευών ακόμη και στις αναπτυσσόμενες ή τριτοκοσμικές χώρες;» επισημάνε.

Ο κλάδος των δομικών υλικών αποτελεί σήμερα (μαζί με την κλωστοϋφαντουργία) τον σημαντικότερο σε μέγεθος εγχώριας μεταποίησης, σε ποικιλία προϊόντων, αριθμό εταιρειών, εξαγωγές και εξωστρέφεια και έχει τη μεγαλύτερη διείσδυση στις βαλκανικές χώρες, ενώ η μεταποίηση του κλάδου αντιμετωπίζει τις μεγαλύτερες δυσκολίες στη διείσδυση στις δυτικές αγορές και απειλείται περισσότερο από τη σημερινή κρίση.